

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK

A m. kir. földművelésügyi miniszter 45.068/1941. számú rendelete az 1940/1941. évi fatermelési időny meghosszabbításáról.*

A rendkívüli viszonyok folytán az ország faellátásának biztosítása érdekében az erdőkről és a természetvédelemről szóló 1935:IV. t.-c. 38. és 307. §-aiban nyert felhatalmazás alapján a következőket rendelem:

1. §. Az 1940/1941. évi téli fatermelési időnyben a döntésre, kiszállításra (közéltésre), valamint a vágásterület kitakarítására fahasználati engedélyekben, avagy az erdőgazdasági üzemtervekben megszabott határidő általánosságban 1941. évi május hó 15-éig meghosszabbíttatik.

2. §. Az 1. §-ban foglaltak nem érintik azoknak a rendelkezéseknek érvényét, amelyek fahasználat engedélyezése kapcsán a termelés befejezésére különleges okokból (pl. magas hegységi erdő) az 1. §-ban foglalt időpontot meghaladó határidőt állapítanak meg.

3. §. A fatermelők által kitermelt fakészleteket változatlanul a 100/1940. M. E. számú rendelet 1. §-ában megállapított határidő alatt kell bejelenteni.

4. §. Ez a rendelet kihirdetésének napján lép életbe.

Budapest, 1941. évi április hó 1-én.

(555. sz.)

Losonczi Bánffy Dániel báró s. k.
m. kir. földművelésügyi miniszter.

A m. kir. földművelésügyi miniszter 153.600/1941. F. M. számú rendelete a Magyar Szent Koronához visszacsatolt keleti és erdélyi területen az erdei szalonka vadászati tilalmi idejének a megállapítása tárgyában.**

A Magyar Szent Koronához visszacsatolt keleti és erdélyi terület közigazgatásáról szóló 7800/1940. M. E. számú rendelet módosítása és kiegészítése tárgyában kibocsátott 8420/1940. M. E. számú rendelet 1. §-ának (2) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem.

1. §. A Magyar Szent Koronához visszacsatolt keleti és erdélyi területen a vadászati tilalmi idő szabályozása tárgyában kibocsátott 199.865/1940. F. M. számú rendelet (Budapesti Közlöny, 1940. évi 247. sz.) 1. §-ának első bekezdése akként módosul, hogy a Magyar Szent Koronához visszacsatolt keleti és erdélyi területen az erdei szalonkára április hó 16. napjától augusztus hó 15. napjáig bezárólag tilos a vadászat.

2. §. A jelen rendelet kihirdetésének napján lép hatályba:

Budapest, 1941 március 14.

A miniszter rendeletéből:

Dr. Lenck Jenő s. k.
miniszteri osztályfőnök.

* Megjelent a Budapesti Közlöny 1941. évi április hó 2-i 75. számában.

** Megjelent a Budapesti Közlöny 1941. évi március hó 20-i 65. számában.

A m. kir. földművelésügyi miniszter 195.000/1941. VI. I. sz. körrendelete a gazdatisztek fizetésének a szabályozásáról szóló 340/1941. M. E. sz. rendelet értelmezése tárgyában.*

Valamennyi törvényhatóság első tisztviselőjének.

Tudomásomra jutott, hogy a gazdatisztek fizetésének szabályozása tárgyában kibocsátott 340/1941. M. E. sz. rendelet (Budapesti Közlöny 1941. évi 10. sz.) egyes rendelkezéseinek értelmezése nem történik egyöntetien.

Tekintettel arra, hogy a 340/1941. M. E. sz. rendelet 1. §-ának első bekezdése értelmében az egyes magánalkalmazottak fizetésének szabályozásáról szóló 9.150/1940. M. E. számú rendelet (Budapesti Közlöny 1940. évi 287. sz.) 1—3., 5. és 7. §-aiban foglalt rendelkezéseket kell a gazdatisztre megfelelően alkalmazni, a 9.150/1940. M. E. sz. rendelet egyes rendelkezéseinek egyöntetű értelmezése végett, az alábbiakat közlöm.

A rendelet 1. §-ának második bekezdése azt a rendelkezést tartalmazza, hogy a rendelet hatálya nem terjed ki az olyan alkalmazottakra (gazdatisztekre), akiknek fizetése az évi 8.920 P-t eléri. Az évi 8.920 P fizetést, helyesen javadalmazást az 5. §. első bekezdésében foglalt rendelkezések szerint kell számítani, tehát ide kell számítani a gazdatiszt készpénzfizetését, a törzsfizetés címén kapott természetbeni szolgáltatások pénzbeli egyenértékét, valamint ide kell számítani a munkaadó által előre meghatározott összegben készpénzben rendszeresen fizetett szolgálati járandóságokat (pl. lakáspénz, közlekedési költség, családi pótlék, stb.) és természetben rendszeresen adott szolgálati járandóság pénzbeli egyenértékét (pl. természetbeni lakás, állattartás, terményjárandóság, illetményföld, élelmezés, stb.).

Nem lehet azonban ideszámítani a jutalmat (renumeráció), az alkalmi (karácsonyi, stb.) segélyt vagy ajándékot, a túlóradíjat, a forgalomhoz igazodó jutalékot és más elnevezés alatt adott hasonló természetű változó összegű járandóságot.

A természetben adott és a munkaadó által, készpénzben meg nem váltott szolgáltatások és szolgálati járandóságok pénzbeli egyenértékének átszámítását a 340/1941. M. E. sz. rendelet 1. §-nak második bekezdésében foglalt rendelkezések alkalmazásával kell megállapítani. Ezeket a rendelkezéseket csak abban a vonatkozásban kell alkalmazni, hogy megállapítható legyen, mennyit tesz ki a gazdatiszt összes fizetésének (javadalmazásának) teljes összege, abból a szempontból, hogy a gazdatiszt a rendelet hatálya alá esik-e vagy sem.

Az átszámításnak más vonatkozásban jelentősége nincs, mert a rendelet 3. §-ában foglalt rendelkezések szempontjából csak a ténylegesen készpénzben kapott fizetés és javadalmazás vehető számításba, ebben a vonatkozásban tehát semmiféle átszámításra szükség nincsen. Így különösen nincs szükség átszámításra abból a szempontból, hogy a gazdatisztet a 9.150/1940. M. E. számú rendelet 3. §-ában megállapított *a)*, *b)* vagy *c)* fizetési csoportba kell-e sorozni, mert a csoportba sorozásnál is csak a készpénzfizetés és a készpénzben kapott — készpénzzel megváltott — javadalmazás jön számításba. Ha tehát pl. egy gazdatiszt készpénzfizetése évi 4.000 pengő, a természetbeni javadalmazásának értéke évi 3.500 pengő, a gazdatiszt az *a)* csoportba jut s a 4.000 P 7%-ának megfelelő, tehát évi 280 P fizetési pótlékot igényelhet.

Felhívom a Címet, hogy a fentiekről az alárendelt hatóságokat külön tájékoztassa.

Budapest, 1941 március hó 13-án.

A miniszter helyett:
Dr. Bárczay János s. k.,
államtitkár.

* Megjelent a „Budapesti Közlöny“ 1941. évi március hó 21-i 66. számában.